

Sygn. akt II Ca 735/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Trzaska
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 r. w Białymstoku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) SA w W.

przeciwko S. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 5 marca 2013 r. sygn. akt I C 197/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 marca 2013 roku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego S. B. na rzecz powódki Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w (...) kwotę 2.000 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

Wskazał, że pozwany nie odstąpił od umowy w terminie 30 dni od zawarcia umowy ubezpieczenia na zasadzie art. 812 § 4 kodeksu cywilnego. Nie wystąpiły też podstawy do rozwiązania umowy ubezpieczenia powództwa w art. 814 § 3 kodeksu cywilnego. Powód nie wzywał bowiem pozwanego do zapłaty zaległej składki ubezpieczeniowej w terminie 7 dni pod rygorem ustania odpowiedzialności ubezpieczeniowej. W czasie trwania przedmiotowej umowy ubezpieczenia z dnia 28 września 2010 roku pozwany wpłacił dwie raty składki po 1.000 złotych lecz nie uiścił dalszych dwóch jej rat także po 1.000 złotych każda. W okresie roku trwania przedmiotowej umowy (tj. od 29.09.2010 roku do 28.09.2011 roku) Powód nie wzywał pozwanego do zapłaty pozostałych dwóch rat tej składki.

Umowa ta nie została więc rozwiązana i na pozwanym spoczywa obowiązek uiszczenia w/w dwóch rat składki w łącznej kwocie 2.000 złotych.

W apelacji od tego wyroku pozwany zarzucił, iż:

a) zachowanie powoda zmierzało do związania „na siłę” klienta i taka praktyka powinna być uznana za sprzeczną z zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami;

b) zapis w § 8 ust. 10 o.w.u. jest określeniem niejednoznacznym, gdyż nie jest wiadome czy Zakład ubezpieczeń wezwie ubezpieczającego do zapłaty zaległej raty składki czy nie wezwie.

Na tych podstawach pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji SA prawidłowe i Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne. Nie jest słuszny zarzut skarżącego, iż treść § 8 ust. 10 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia P. (...) (uchwała Zarządu nr 172/2007 z dnia 1 sierpnia 2007 roku) budzi wątpliwości interpretacyjne. Treść bowiem w/w przepisu jest jasna i pokrywa się z unormowaniem zawartym w art. 814 § 3 kc. Zawiera on uprawnienie zakładu ubezpieczeń do wezwania zabezpieczającego do zapłaty zaległej składki z zagrożeniem, zapłaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje ustanie odpowiedzialności. O tym, iż jest to uprawnienie zakładu ubezpieczeń (a nie obowiązek) przesądza jednoznaczny zwrot „może”. Wyrażna jest też sankcja za nieziszczenie zapłaty składki w dodatkowym 7 dniowym terminie oznaczonym w w/w wezwaniu tj. ustaniu odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Nie można zgodzić się z argumentacją skarżącego, jakoby nie skorzystanie przez ubezpieczyciela z uprawnienia do żądania zaległej składki (opisanego powyżej) było praktyką nieuczciwą i sprzeczną z zasadami współżycia społecznego. Wskazać należy bowiem, iż w sytuacji takiej umowa ubezpieczenia trwa przez cały okres na jaki została zawarta, a tym samym ubezpieczyciel ponosi przez cały ten okres ryzyko pokrycia szkody ubezpieczającego. Zachodzi zatem ekwiwalentność zobowiązań stron umowy tj. ryzyko pokrycia szkód ubezpieczającego i prawo do uzyskania zaległej składki. Pozwany nie wykazał szczególnych okoliczności podmiotowych lub przedmiotowych, z których powodu dochodzenia roszczenia w sprawie niniejszej mogłoby zostać uznane za nadużycie prawa w rozumieniu art. 5 kc, a postanowienia przedmiotowej umowy stron za naruszające zasady współżycia społecznego w rozumieniu art. 58 § 2 kc.

W świetle powyższego zarzuty apelacji pozwanego nie mogły być uznane za zasadne. Oddalenie tej apelacji przez Sąd Okręgowy nastąpiło w myśl art. 385 kpc.